

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 25CoCsp/53/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118207630
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Spálová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2118207630.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Spálová a sudkýň: JUDr. Martina Valentová a Mgr. Lucia Mizerová, v právnej veci žalobcu: Prvá stavebná sporiteľňa, a.s., so sídlom Bratislava, Bajkalská 30, IČO: 31 335 004, proti žalovaným: 1. O. G., nar. X.X.XXXX, adresa H., G. XXXX/XX, 2. V. G., nar. XX.X.XXXX, adresa tamtiež, obaja žalovaní v konaní zastúpení advokátom: Mgr. Peter Kupka, so sídlom Trnava, Hlavná 23, o zaplatenie 21.566,58 Eur s príslušenstvom, na odvolanie oboch žalovaných proti rozsudku Okresného súdu Trnava č.k. 17Csp/107/2018-85 zo dňa 8.1.2020, v spojení s jeho opravným uznesením č.k. 17Csp/107/2018-92 zo dňa 31.1.2020, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd odvolanie žalovaných proti zamietajúcemu výroku II. napadnutého rozsudku odmieta.

II. Konanie v odvolaní účinne napadnutom výroku I. vo vzťahu k žalovanej 2 za stavuje.

III. Napadnutý rozsudok v spojení s jeho opravným uznesením vo výrokoch I. a III. v rozsahu týkajúcom sa žalovaného 1 potvrdzuje.

IV. V časti zastavenej výrokom II. žalobca ani žalovaná 2 nemajú právo na náhradu trov konania

V. Žalobcovi priznáva voči žalovanému 1 nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie čiastočne vyhovel žalobe, keď vo výroku rozhodol nasledovne:

I. Žalovaní v 1. a 2. rade sú povinní zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 18,527,68 Eur, úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 16.125,23 Eur od 01.02.2017 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietla.

III. Žalobca má voči žalovaným v 1. a 2. rade nárok na náhradu trov konania spoločne a nerozdielne v rozsahu 61,50 %.

2. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie vychádzal z výsledkov vykonaného dokazovania na základe ktorého zistil, že strany sporu dňa 27.04.2010 uzavreli Zmluvu o mimoriadnom medziúvere č. 2853562 6 02 a stavebnom úvere č. 2853562 9 01. V súlade so zmluvou sa veriteľ zaviazal poskytnúť dlžníkom mimoriadny medziúver vo výške 20.000,00 Eur, pričom po pridelení cieľovej sumy o stavebnom sporení a pri dodržaní zmluvných podmienok, ako aj VOP pre zmluvy o stavebnom sporení sa mimoriadny medziúver zmenil na stavebný úver č. 2853562 9 01 vo výške cca 12.000,00 Eur. Dlžníci sa zaviazali do

pridelenia cieľovej sumy splácať úroky mimoriadneho medziúveru vo výške 6,49 % ročne pravidelnými mesačnými splátkami v sume 108,17 Eur, ako aj poplatok za poistenie typu A vo výške 8,00 Eur, celkovo 116,17 Eur mesačne, a do pridelenia cieľovej sumy vkladať na účet stavebného sporenia pravidelné mesačné vklady vo výške 54,00 Eur. Splátky boli splatné k 15. dňu mesiaca. Ďalej sa účastníci zmluvy dohodli, že veriteľ je oprávnený uspokojovať z mesačnej splátky svoje poplatky v nasledovnom poradí: sankčné úroky, poplatky, úroky a istinu. Žalovaný 1 a žalovaný 2 ako spoludlžník boli povinní plniť zmluvné povinnosti, vrátiť poskytnutý úver spolu s dohodnutým príslušenstvom v zmysle uzatvorenej zmluvy. Finančné prostriedky medziúveru boli čerpané dlžníkmi (resp. poskytnuté veriteľom) dňa 19.05.2010 sumou 2.436,74 Eur, dňa 19.05.2010 sumou 5.379,80 Eur, dňa 02.06.2010 sumou 8.183,46 Eur, dňa 29.07.2010 sumou 3.867,40 Eur. Z výpisu z účtu vyplýva, že poplatky za spracovanie medziúveru vo výške 116,10 Eur a poplatok za vystavenie bianko zmenky vo výške 16,50 Eur boli dňa 19.05.2010 zaúčtované pri prvej výplate medziúveru tak, že celková výška vyplateného medziúveru bola znížená o výšku týchto poplatkov.

3. Žalovaní 1 a 2 porušili zmluvne dohodnuté podmienky a medziúver prestali riadne a včas splácať. Listom zo dňa 04.11.2015 žalobca vyzval žalovaných 1,2 na doplatenie omeškaných splátok a vyrovnanie pohľadávok externých exekúcií, pričom žalovaných zároveň upozornil, že v prípade, ak omeškané splátky nebudú doplatené, žalobca bude požadovať splatenie celého zostatku úveru s príslušenstvom pred dohodnutou dobou splatnosti. Žalovaní výzvu prevzali dňa 09.11.2015, pričom omeškané splátky nezaplatili. Žalobca dňa 14.01.2016 vyhlásil mimoriadnu splatnosť zostatku úveru s príslušenstvom. Zásielky s oznámením o mimoriadnej splatnosti adresované žalovaným 1, 2 sa vrátili z adresy trvalého pobytu žalobcovi dňa 11.02.2016 ako neprevzaté v odbernej lehote. Ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru žalobca zúčtoval nasporenú sumu vo výške 116,03 Eur so sumou poskytnutého medziúveru vo výške 20.000,00 Eur (poskytnuté úverové prostriedky), čo predstavuje po započítaní sumu 19.883,97 Eur (istina). Dlžná suma ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru (14.01.2016) predstavovala sumu vo výške 20.350,23 Eur a pozostávala z istiny vo výške 19.883,97 Eur, z nezaplatených 6,49 % p. a. úrokov za medziúver do zosplatenia spolu vo výške 442,26 Eur a nezaplatených poplatkov za poistenie spolu vo výške 3 x 8,00 Eur, t. j. 24,00 Eur. Po vyhlásení mimoriadnej splatnosti žalovaní 1 a 2 uskutočnili vklady vo výške 4.225 Eur, zvyšnú časť dlžnej sumy žalovaní 1 a 2 žalobcovi doposiaľ neuhradili.

4. Právne súd prvej inštancie vec posúdil na základe aplikácie ust. § 497, § 502 ods. 1, § 504, § 369 ods. 3 Obchodného zákonníka, § 1 ods. 2 písm. a) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy, § 52 ods. 1 a 4, § 53 ods. 9, § 54 ods. 2, § 565, § 100 ods. 1, § 101, § 103, § 121 ods. 3, § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka v znení ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy, § 8 ods. 2, § 9 ods. 1, 2 zák. č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení, ako aj § 10c a § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.

5. Predmetnú Zmluvu o úvere súd posúdil ako zmluvu spotrebiteľskú, nakoľko žalobca ako právnická osoba konal pri uzatváraní a plnení zmluvy v rámci predmetu svojho podnikania a žalovaní ako spotrebiteľia takto nekonali. Súd ustálil, že na predmetnú zmluvu sa okrem § 497 a nasl. Obchodného zákonníka vzťahujú aj ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka upravujúce režim spotrebiteľských zmlúv v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy a zákon č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení.

6. Obranu žalovaných ohľadne neúčinnosti mimoriadnej splatnosti úveru z dôvodu jeho nedoručenia súd nepovažoval za dôvodnú. Poukázal na úpravu doručovania v čl. VII, bod 7 zmluvy, podľa ktorej všetky oznámenia veriteľa sa považujú za doručené aj dňom uplynutia úložnej doby zásielky na pošte; ide o tzv. fikciu doručenia, ktorou boli doručované obom žalovaným aj písomnosti s oznámením vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, doporučenú zásielku neprevzali do vlastných rúk, pričom zásielka bola doručovaná na adresu ich trvalého pobytu, na základe čoho žalobca uplatnil zákonnú fikciu doručenia v zmysle čl. VII, bod 7 zmluvy. Zásielky boli dňa 19.01.2016 uložené na pošte, žalobcovi sa vrátili dňa 11.02.2019 s poznámkou zásielka neprevzatá v odbernej lehote. Súd poukázal na skutočnosť, že zásielka žalobcu obsahujúca výzvu na úhradu omeškaných splátok zo dňa 04.11.2015, spolu s upozornením na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti, bola obom žalovaným doručená osobne dňa 09.11.2015, čiže o možnosti vyhlásenia predčasnej splatnosti vedomosť mali, obrana žalovaných ohľadne doručovania oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru sa potom súdu prvej inštancie javila ako účelová. Z uvedeného dôvodu neprípustil súd ani výsluch svedka p. O. N.,

ktorý mal preukázať, že v rozhodnom čase sa v schránke žalovaných nenachádzal tzv. "žltý lístok". Uvedený dôkaz považoval súd za nadbytočný a nevhodný, svedeckou výpoveďou navrhnutého svedka nie je možné uvedenú skutočnosť relevantne preukázať, súd mal doručovanie preukázané z priloženej doručky, pričom nemal dôvod ju spochybňovať. Navyše negatívna skutočnosť, že v spoločnej schránke sa "žltý lístok" nenachádzal, sa v konaní nedá preukázať. Ide o tzv. negatívnu dôkaznú teóriu, t. j. pravidlo, že neexistencia (niečoho) majúca trvalý trvajúci charakter sa zásadne nepreukazuje. (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 31. mája 2010, sp. zn. 6 Cdo 81/2010). Námietať žalovaných o neurčitosti vyhlásenia o mimoriadnej splatnosti, nakoľko nie je konkretizovaná exekúcia, ktorá je dôvodom mimoriadnej splatnosti úveru, je rovnako bez právneho významu, nakoľko zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva povinnosť veriteľa uvádzať uvedenú skutočnosť, pokiaľ sú naplnené dôvody v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka.

7. Pokiaľ uplatnený nárok považoval žalovaný za premlčaný bez akejkoľvek konkretizácie, súd prvej inštancie s uvedeným názorom nesúhlasil. Nárok bol uplatnený na súde žalobným návrhom dňa 17.09.2018, k mimoriadnej splatnosti úveru došlo dňa 14.01.2016, od uvedeného dňa začala plynúť všeobecná 3-ročná premlčacia doba, pričom táto by uplynula až 14.01.2019, teda návrh bol podaný včas pred jej uplynutím.

8. Prvoinštančný súd skonštatoval, že neprichádzala do úvahy ani aplikácia zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, nakoľko ustanovenia uvedeného zákona v § 1 ods. 2a vylučujú aplikáciu v prípade zmluvy o poskytnutí úveru na účely nadobudnutia existujúcich alebo projektovaných nehnuteľností, dodatočné alebo ďalšie stavebné úpravy dokončených stavieb a ich údržbu. Účel poskytnutého úveru je v samotnej zmluve uvedený v čl. 1 bod 2, a to: a) nadobudnutie vlastníctva bytu, rodinného domu, vrátane súvisiacich drobných stavieb, bytového domu, alebo ich častí, b) výstavba, prístavba, nadstavba, vstavba, stavebné úpravy bytu, domu...c) modernizácia a obnova bytu...atď. Následne tak neprichádzala do úvahy ani prípadná aplikácia bezúročnosti úveru ako dôsledok chýbajúcich náležitostí zmluvy o úvere.

9. Ohľadne namietanej skutočnosti zástupcom žalovaných o tom, že petit žaloby nespĺňa náležitosti žaloby, nakoľko ide o návrh na vydanie platobného rozkazu, pričom nie je uvedená alternatíva návrhu na vydanie rozsudku, súd prvej inštancie uviedol, že uvedené nie je takou vadou návrhu, aby súd nemohol rozhodnúť vo veci rozsudkom. Súd poukázal na § 267 CSP upravujúci postup súdu po podanom včasnom odpore s vecným odôvodnením, kedy súd nariadi pojednávanie vo veci. To, že petit žalobného návrhu nie je formulovaný alternatívne aj ako rozsudok, nie je žiadnou prekážkou pre rozhodnutie vo veci, procesné predpisy výslovne postup súdu po podaní odporu upravujú v uvedenom ustanovení.

10. Prvoinštančný súd nevyhovel ani návrhu zástupcu žalovaných rozhodnúť vo veci rozsudkom pre zmeškanie, nakoľko mal za to, že nie je splnená podmienka, že by žalobca svoju neprítomnosť na pojednávaní neospravedlnil včas a vážnymi okolnosťami. Žalobca svoju neprítomnosť na pojednávaní riadne ospravedlnil, keď súdu bolo dňa 02.01.2020 doručené ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti zástupcu, pričom súhlasil s rozhodnutím v jeho neprítomnosti, a to na základe listinných dôkazov založených v spise. Súd mal za to, že nie je možné v danom prípade formalisticky aplikovať ustanovenia § 278 CSP bez posudzovania okolností daného prípadu. Zmeškaním nie je bez ďalšieho neprítomnosť strany na pojednávaní, tzn. ak sa strana na pojednávaní síce nezúčastní, avšak v spore si doposiaľ uplatnila svoje procesné práva, a to podaním vyjadrenia k odporu, ako aj riadnym ospravedlnením neúčasti na pojednávaní, spor v takomto prípade nemôže stratiť len pre jej neprítomnosť bez toho, aby súd nemal povinnosť s jej argumentáciou sa vyrovnáť. Navyše neúčasť žalobcu nebránila vecnému rozhodnutiu sporu, žalobca nežiadal ani o odročenie z dôvodu jeho neprítomnosti, naopak, súhlasil s prejednaním a rozhodnutím aj v jeho neprítomnosti. Na základe uvedeného súd nerozhodol rozsudkom pre zmeškanie žalobcu v zmysle návrhu zástupcu žalovaných, nakoľko by uvedené bolo porušením práva strany sporu na spravodlivý súdny proces.

11. Vzhľadom na vyššie uvedené súd prvej inštancie považoval žalobu v časti o zaplatenie istiny vo výške 15.658,97 Eur (19.883,97 Eur - 4.225 Eur), úroku za úver vo výške 442,26 Eur (za medziúver vo výške 6,49 % ročne zo sumy 19.883,97 Eur do 14.01.2015, t.j. do mimoriadneho spoplatnenia), poplatkov za poistenie vo výške 24,00 Eur (3 x 8,00 Eur) za dôvodnú, preto jej v tejto časti vyhovel. V časti požadovaného úroku z úveru po vyhlásení okamžitej splatnosti úveru žalobu ako nedôvodnú zamietol. Poukázal pritom na aplikačnú prax súdov uznesenie sp. zn. 4Obo 143/98, rozsudok Krajského súdu v

Prešove sp. zn. 6Co/190/2014, uznesenie Ústavného súdu SR č.k. IV.ÚS 476/2012 zo dňa 18.9.2012, Krajského súdu v Trnave č.k. 23Co/345/2017-68 zo dňa 17.9.2018, pričom ustálil, že veriteľ má nárok na úroky z úveru len do splatnosti dlhu a následne mu vzniká nárok na sankčné úroky z omeškania.

12. Pokiaľ žalobca v žalobe tvrdil, že požadovaním predčasného splatenia úverová zmluva nezaniká a žalobca v zmysle čl. VII bod 6. úverovej zmluvy úročí istinu dohodnutým 6,49 % p.a. úrokom za úver, uzavrel, že žalobca nemá nárok na úroky za poskytnutie úveru po zosplatnení úveru ani v prípade, ak to bolo stranami dohodnuté, a to s poukazom na rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 23Co/345/2017-68 zo dňa 17.09.2018, ktorý v ods. 16 uviedol: Z dôvodov vysvetlených a uvedených vyššie, dohoda, podľa ktorej má spotrebiteľ popri úrokoch z omeškania prípadne ďalších sankciách platiť po splatnosti pohľadávky aj úroky za poskytnutie úveru do splatenia úveru spôsobuje značnú nerovnováhu ku škode spotrebiteľa, predstavuje značné zhoršenie postavenia spotrebiteľa oproti zákonnému pravidlu, ktoré chráni spotrebiteľa v úverových vzťahoch pred nadmerným navýšením dlhu oproti výške úveru. Je nepravdepodobné, že by spotrebiteľ takúto dohodu individuálne vyjednal s dodávateľom, ktorý zaobchádza so spotrebiteľom čestne a rovnocenne (C-415/2011, AZIZ). Zákon reguluje úroky za úver bez časovej úpravy a preto dohoda o takýchto úrokoch je odklonom od dispozitívnej úpravy a je nielen v neprospech spotrebiteľa, ale vyvoláva hrubú nerovnováhu v neprospech slabšej zmluvnej strany. Navyše sa takáto dohoda dostáva do rozporu aj s ustanovením § 3a vl. n. 87/1995 Z. z. Treba hovoriť o neplatnosti takejto dohody (o úrokoch popri úrokoch z omeškania) pre rozpor so zákonom (§ 39 a § 52 ods. 2 v spojení s § 517 ods.2 OZ).

13. Vzhľadom na uvedené súd žalobu v časti o zaplatenie úrokov po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru vo výške 6,49 % ročne od 15.01.2016 do 31.08.2018 vo výške 3.038,90 Eur a od 01.09.2018 do zaplatenia, ako nedôvodnú zamietol.

14. Žalobca si uplatnil i úrok z omeškania, ktorý mu súd priznal v uplatnenej výške 5,00 % ročne ku dňu omeškania, v čase omeškania predstavovala výška úrokovej miery 0,05 % + 8 bodov, t.j. 8,05 % ročne, žalobca požadoval úroky z omeškania iba vo výške 5,00 %, preto mu ich súd priznal iba v uvedenej výške. Žalobca vyhlásil okamžitú splatnosť úveru ku dňu 14.01.2016 a žalovaní 1 a 2 dlžnú sumu neuhradili, preto sa nasledujúcim dňom, t.j. 15.01.2016 dostali do omeškania. Súd preto uložil žalovaným 1 a 2 povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne vyčíslený úrok z omeškania od 15.01.2016 do 31.08.2018 vo výške 2.402,45 Eur a úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 16.125,23 Eur od 01.09.2018 do zaplatenia.

15. Na základe uvedeného súd priznal žalobcovi proti žalovaným 1 a 2 celkovo sumu 18.527,68 Eur pozostávajúcu z neuhradenej istiny vo výške 15.658,97 Eur, úroku za úver vo výške 442,26 Eur, poplatkov za poistenie vo výške 24,00 Eur, z vyčísleného úroku z omeškania od 15.01.2016 do 31.08.2018 vo výške 2.402,45 Eur a úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 16.125,23 Eur (dlžná suma bez vyčíslených úrokov z omeškania) od 01.09.2018 do zaplatenia.

16. O náhrade trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa ustanovenia § 255 ods. 2 a § 262 ods. 1 a 2 CSP podľa pomeru úspechu tak, žalobca má voči žalovaným v 1. a 2. rade nárok na náhradu trov konania spoločne a nerozdielne v rozsahu 61,50 %, keď žalobcovi bola zo sumy 22.944,8 Eur s príslušenstvom (istina 15.658,97 eur, úroky 442,26 eur, poplatky 24,00 eur, úroky z úveru po zosplatnení do 31.08.2018 vo výške 3.038,90 eur, úroky z úveru po zosplatnení od 01.09.2018 do rozhodnutia súdu vo výške 1.378,22 Eur, úrok z omeškania po zosplatnení do 31.08.2018 vo výške 2.402,45 Eur) priznaná suma 18.527,68 Eur s príslušenstvom (istina 15.658,97 Eur, úroky 442,26 Eur, poplatky 24,00 Eur, úrok z omeškania po zosplatnení do 31.08.2018 vo výške 2.402,45 Eur), z čoho vyplýva hrubý úspech žalobcu 80,75 % a hrubý úspech žalovaných 19,25 %, a teda konečný čistý úspech žalobcu je 61,50 % (80,75 % - 19,25 %), čo v konečnom dôsledku znamená nárok žalobcu na náhradu účelne vynaložených trov celého konania v rozsahu 61,50 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

17. Po vydaní predmetného rozsudku súd prvej inštancie pod sp. zn. 17Csp/107/2018-92 vydal opravné uznesenie zo dňa 31.1.2020, ktorým opravil výrok I. predmetného rozsudku tak, že správne má znieť: „Žalovaní v 1. a 2. rade sú povinní zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 18.527,68 Eur, úrok z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 16.125,23 Eur od 1.9.2018 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku, pričom vo výroku II. vyslovil, že v ostatnej časti zostáva rozsudok

nezmenený. Rozhodnutie s použitím § 224 a § 234 ods. 2 CSP odôvodnil tým, že pri vyhotovení rozsudku vo výroku I. v dátume úrokov z omeškania došlo k zjavnej chybe, keď samotný dátum bol chybné vyhlásený, pričom nezodpovedá odôvodneniu rozsudku.

18. Proti predmetnému rozsudku výslovne v celom rozsahu podali prostredníctvom svojho advokáta odvolanie obaja žalovaní, pričom uplatnili odvolacie dôvody v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) CSP, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalovaným, aby uskutočňovali im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, v zmysle § 365 ods. 1 písm. e) CSP, že súd nevykonával navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym zisteniam, ako aj podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a domáhali sa aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

19. Ako prvé odvolatelia namietali, že s poukazom na znenie ust. § 278 CSP uznesenie NS SR sp. zn. 5Cdo 106/2010 a rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10Co/150/2017, žalobcom tvrdená zaneprázdnenosť, ani v spojení s jeho žiadosťou o rozhodnutie v jeho neprítomnosti nebola vážnou okolnosťou na ospravedlnenie neprítomnosti žalobcu a preto bol splnený dôvod na vydanie rozsudku pre zmeškanie podľa § 278 CSP. V predmetnej veci sa nejednalo ani o prípad, v ktorom by sa dal aplikovať § 177 ods. 2 CSP. Preto nemôže obstať argumentácia súdu v bode 32. odôvodnenia. Bolo povinnosťou riadne poučeného žalobcu dostaviť sa na základe predvolania na súd. Aplikácia § 278 CSP pre neprítomnosť žalobcu bez ospravedlnenia vážnymi okolnosťami, by neznamerala formalizmus. Nevydaním rozsudku pre zmeškanie došlo k porušeniu práva žalovaných na spravodlivý súdny proces.

20. Ako ďalšie odvolatelia namietali, že neobstojí ani odôvodnenie rozsudku v bode 28. o účinnosti mimoriadnej splatnosti úveru s odkazom na čl. VII bod 7 zmluvy. Po citácii ust. § 52 ods. 1 a 2 a § 53 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka vyslovili názor, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru nebolo účinné, nakoľko takýto prejav vôle žalobcu nebol riadne doručený žalovaným, tento prejav vôle sa nedostal do dispozície žalovaných a preto nemohla nastať mimoriadna splatnosť úveru. Žalobca nepreukázal, že by pošta doručila do poštovej schránky oznámenia o uložení poštových zásielok s oznámením o mimoriadnej splatnosti úveru napriek tomu, že doručenie takýchto písomností žalovaní v priebehu súdneho konania popreli. Odkaz žalobcu na čl. VII bod 7 predmetnej zmluvy o mimoriadnom medziúvere nemôže obstať, nakoľko toto ustanovenie narúša teóriu dôjdenia vo vzťahu k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti, pričom zmluva takéto zjednodušené doručovanie ustanovuje len na písomnosti posielané veriteľom a nie naopak, čo spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalovaných. Považovali za nutné uviesť, že podľa časti E) čl. XXI Všeobecných podmienok sa písomné oznámenia staveného sporiteľa považujú za doručené dňom ich prevzatia v ústredí stavebnej sporiteľne. Uvedené rovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalovaných len prehľbuje. Žaloba bola teda bola podaná predčasne. Odôvodnenie rozsudku je nepresvedčivé a rozsudok vecne nesprávny. V závere odvolatelia navrhli, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil okresnému súdu späť na ďalšie konanie.

21. Žalobca odvolanie nepodal. K doručenému odvolaniu žalovaných predložil písomné vyjadrenie, ktorým navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napádanom rozsahu potvrdil ako obsahovo a vecne správny. K prvému žalovanými uplatnenému odvolaciemu dôvodu uviedol, že v danom prípade neboli splnené podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie žalobcu. Žalobca svoju neprítomnosť ospravedlnil jedinýkrát a to včas, pričom nežiadal pojednávanie odročit', teda nespôsobil prietahy v konaní. V zmysle dôvodovej správy k CSP ako aj citovaných statí z nálezu ÚS ČR sp. zn. IV.ÚS 3143/15, vydanie rozsudku pre zmeškanie žalobcu ako kontumačného rozsudku je procesnou sankciou za pasivitu žalobcu. Avšak žalobca v priebehu konania riadne reagoval na všetky výzvy súdu, teda v konaní nebol pasívny a rovnako nijakým spôsobom neprispieval k tomu, aby vec nemohla byť rozhodnutá, resp. aby rozhodnutie vo veci bolo oddiaľované. Za týchto okolností by žalobca považoval postup súdu vydaním rozsudku pre zmeškanie za nezlučiteľný s ústavne zaručeným právom na spravodlivý proces.

22. K námietke žalovaných, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru nepovažujú za účinné, nakoľko nebolo riadne doručené žalovaným, tým, že sa nedostalo do ich dispozície a teda mimoriadna splatnosť úveru nemohla nastať, žalobca túto námietku považoval za bezpredmetnú, nakoľko mal za to, že súd

na základe vykonaného dokazovania sa s otázkou fikcie doručenia dostatočne a správne v rozsudku vysporiadal.

23. Ďalšie podania v odvolacom konaní strany do spisu nedoručili.

24. V zmysle § 359 CSP odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

25. Podľa § 386 písm. b) CSP odvolací súd odmietne odvolanie, ak bolo podané neoprávnenou osobou.

26. Výrokom II. preskúmaného rozsudku bola žaloba vo zvyšnej časti zamietnutá, teda ním bolo nesporne rozhodnuté v prospech oboch žalovaných 1 a 2. V dôsledku toho žalovaná strana, v ktorej prospech bol preskúmaný rozsudok v zamietajúcom výroku II. vydaný, v zmysle cit. ust. § 359 CSP nebola oprávnená na podanie odvolania proti tomuto výroku II. Keďže tak žalovaní napriek tomu v podanom odvolaní urobili, keď výslovne uviedli, že napádajú predmetný rozsudok v celom rozsahu a domáhajú sa zrušenia rozsudku v celku, bolo potom nevyhnutným, aby odvolací súd odvolanie oboch žalovaných v rozsahu smerujúcom proti zamietajúcejmu výroku II. ako podané neoprávnenými osobami s použitím cit. ust. § 386 písm. b) CSP odmietol (výrok I.). Keďže predmetný rozsudok v zamietajúcom výroku II. potom nebol napadnutý odvolaním oprávnenou osobou, v zmysle § 367 ods. 1 CSP a contrario, v zamietajúcom rozsahu nadobudol právoplatnosť.

27. Po tom, ako bola vec predložená odvolaciemu súdu, z Obchodného vestníka 116/2020 vydaného 18.6.2020 pod K047744 odvolací súd zistil, že Okresný súd Trnava uznesením č.k. 25OdK/193/2020 zo dňa 11.6.2020 vyhlásil konkurz na majetok žalovanej 2.

28. Podľa § 167e ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii, ak bol vyhlásený konkurz, súd bez zbytočného odkladu zastaví konanie, v ktorom sa uplatňuje pohľadávka, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze (§ 166a) alebo sa považuje za nevymáhateľnú (§ 166b).

29. Podľa § 166a cit. zákona ak tento zákon neustanovuje inak (§ 166b a 166c), len v konkurze alebo splátkovom kalendárom môžu byť uspokojené tieto pohľadávky: a) pohľadávka, ktorá vznikla pred kalendárnym mesiacom, v ktorom bol vyhlásený konkurz alebo poskytnutá ochrana pred veriteľmi (ďalej len „rozhodujúci deň“), b) budúca pohľadávka ručiteľa, spoludlžníka alebo inej osoby, ktorej vznikne pohľadávka voči dlžníkovi, ak bude za neho plniť záväzok, ktorý vznikol pred rozhodujúcim dňom, c) pohľadávka, ktorá vznikne v súvislosti s vypovedaním zmluvy alebo odstúpením od zmluvy (§ 167d), ak ide o zmluvu uzatvorenú pred vyhlásením konkurzu. (ods. 1) Pohľadávky podľa odseku 1 sa v konkurze uplatňujú prihláškou. (ods. 2)

30. Podľa § 166b cit. zákona za nevymáhateľné voči dlžníkovi v prípade oddĺženia sa považuje a) príslušenstvo pohľadávky, ktoré presahuje 5 % istiny pohľadávky za každý kalendárny rok existencie pohľadávky, na ktoré vznikol nárok pred rozhodujúcim dňom; za obdobie kratšie ako kalendárny rok zostáva vymáhateľná alikvotná časť príslušenstva, b) príslušenstvo pohľadávky, na ktoré vznikol nárok v rozhodujúci deň a po rozhodujúcom dni; to neplatí pre pohľadávku z úveru na bývanie, ibaže bola prihlásená do konkurzu, c) pohľadávka zo zmenky, ak bola podpísaná dlžníkom pred rozhodujúcim dňom, d) zmluvné pokuty a iné súkromnoprávne alebo verejnoprávne peňažné sankcie, kde povinnosť, ktorá zakladá právo uplatniť alebo uložiť takúto pokutu alebo sankciu, bola porušená pred rozhodujúcim dňom, e) peňažné pohľadávky, ktoré patria alebo patrili osobe spriaznenej s dlžníkom a vznikli pred rozhodujúcim dňom, f) trovy účastníkov konania, ktoré im vznikli v súvislosti s účasťou v konkurznom konaní alebo v konaní o určení splátkového kalendára (ods. 1) Nevymáhateľnosť podľa odseku 1 sa nevzťahuje na oddĺžením nedotknuté pohľadávky. (ods. 2)

31. Podľa § 166c ods. 1 cit. zákona oddĺžením sú nedotknuté tieto pohľadávky: a) pohľadávka veriteľa - fyzickej osoby, ktorú nenadobudol postúpením, prevodom alebo prechodom s výnimkou dedenia, ak takáto pohľadávka nebola prihlásená v konkurze z dôvodu, že veriteľ nebol správcom písomne upovedomený, že bol vyhlásený konkurz; ustanovenie § 166b ods. 1 písm. a) a b) tým nie je dotknuté, b) pohľadávka z právnej pomoci poskytnutej dlžníkovi Centrom právnej pomoci v súvislosti s konaním o oddĺžení, c) zabezpečená pohľadávka v rozsahu, v ktorom je krytá hodnotou predmetu zabezpečovacieho práva; ustanovenie § 166b ods. 1 písm. a) a b) tým nie je dotknuté, d) pohľadávka zo zodpovednosti za škodu spôsobenú na zdraví alebo spôsobenú úmyselným konaním

vrátane príslušenstva takejto pohľadávky, e) pohľadávka dieťaťa na výživné vrátane príslušenstva takejto pohľadávky, f) pracovnoprávne nároky voči dlžníkovi, g) peňažný trest podľa Trestného zákona, h) nepeňažná pohľadávka.

32. K procesnoprávnym účinkom vyhlásenia konkurzu podľa štvrtej časti konkurzného zákona odvolací súd zdôrazňuje, že na rozdiel od likvidačného konkurzu (druhá časť, prvá hlava konkurzného zákona), súdne konania, v ktorých sa uplatňujú pohľadávky, ktoré sa uspokojujú v oddlžovacom konkurze (§ 166a a nasl.) a pohľadávky, ktoré sú v tomto konkurze vylúčené z uspokojenia a sú nevymáhateľné (§ 166b) sa neprerušujú, ale súd je povinný tieto konania bez zbytočného odkladu zastaviť (§ 167e), a to bez ohľadu na procesné štádium konania. Zákonná povinnosť súdu zastaviť celé konanie v zmysle cit. § 167e konkurzného zákona má prednosť pred zastavením iba odvolacieho konania pre späťvzatie odvolania.

33. Žalobca si žalobným návrhom uplatnil voči žalovanej 2 pohľadávku zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorá mala vzniknúť pred vyhlásením konkurzu na majetok žalovanej 2. Vzhľadom na to, že zverejnením rozhodnutia o vyhlásení konkurzu v Obchodnom vestníku na majetok žalovanej 2 sa začal konkurz, ako aj na skutočnosť, že žalobca si v tomto konaní uplatňuje pohľadávku, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze, boli naplnené zákonné predpoklady na zastavenie predmetného konania, s poukazom na § 167e ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z., k čomu potom odvolací súd i pristúpil.

34. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu potom odvolací súd, s odkazom najmä na cit. ust. najmä § 167e ods. 1 zák. č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii, konanie výlučne vo vzťahu k žalovanej 2 zastavil (výrok II.).

35. Vo zvyšnej časti, teda v časti, v ktorej odvolanie nebolo odmietnuté a konanie zastavené Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku - ďalej CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b), e), f) a h) CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), po preskúmaní zákonnosti a vecnej správnosti rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania dospel k záveru, že neboli naplnené odvolacie dôvody tvrdené v odvolaní a rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní účinne napadnutom rozsahu je vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie (§ 387 CSP).

36. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu (po odmietnutí časti odvolania a zastavení časti konania vyššie), vychádzajúc z odvolacích dôvodov uplatnených v odvolaní bolo posúdiť správnosť záverov súdu prvej inštancie pri naplnení zákonných podmienok pre vydanie rozsudku pre zmeškanie a zároveň o účinnosti mimoriadnej splatnosti úveru nadväzujúcej na riadne doručenie tohto prejavu vôle žalovaným.

37. Z obsahu spisu vyplýva, že na súdom prvej inštancie nariadené pojednávanie na deň 8.1.2020 riadne a včas predvolaný žalobca sa nedostavil, pričom svoju neprítomnosť ospravedlnil e-mailom doručeným súdu prvej inštancie 2.1.2020, v ktorom požiadal o ospravedlnenie jeho neúčasti na predmetnom pojednávaní z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti právnej zástupkyne žalobcu a zároveň súhlasil, aby súd vec prejednal a rozhodol v jeho neprítomnosti, nakoľko má za to, že všetky potrebné skutočnosti vyplývajú z listinných dôkazov, ktoré súdu predložil.

38. Podľa zápisnice o pojednávaní zo dňa 8.1.2020 súd skonštatoval neprítomnosť žalobcu s tým, že sa predmetným podaním ospravedlnil a žiadal pojednávať v jeho neprítomnosti, pričom vyhlásil uznesenie, že bude pojednávať v neprítomnosti žalobcu. Po otvorení pojednávania právny zástupca žalovaných navrhol vydať vo veci rozsudok pre zmeškanie žalobcu, ktorý sa nedostavil s tým, že neuviedol vážny dôvod, pričom poukázal na rozhodnutie Krajského súdu Trnava sp. zn. 10Co/150/2017. Súd návrhu na vydanie rozsudku pre zmeškanie nevyhovel, v pojednávaní pokračoval a vyhlásil na ňom predmetný

rozsudok. S nevyhovením návrhu žalobcu rozhodnúť vo veci rozsudkom pre zmeškanie, sa riadne vysporiadal v ods. 32 preskúmaného rozsudku (viď ods. 10 tohto rozhodnutia).

39. Odvolací súd sa s týmto odôvodnením prvoinštančného rozsudku plne stotožňuje a podrobnostiach naň odkazuje.

40. V zmysle § 278 CSP na pojednávaní rozhodne súd o žalobe podľa § 137 písm. a) na návrh žalovaného rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobu zamietne, ak

a) sa žalobca nedostavil na pojednávanie vo veci, hoci bol naň riadne a včas predvolaný a v predvolaní na pojednávanie bol žalobca poučený o následku nedostavenia sa vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a

b) žalobca neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami.

41. Podmienky pre vydanie kontumačného rozsudku v zmysle cit. ust. § 278 CSP musia byť splnené súčasne v rovnakom čase, pričom nemusia ísť len o prvé pojednávanie vo veci samej. Za včasné ospravedlnenie neprítomnosti strany na pojednávaní sa považuje len také ospravedlnenie, ktoré je súdu doručené najneskôr do začiatku pojednávania.

42. Keďže v danom prípade podľa obsahu spisu ospravedlnenie neúčasti žalobcu na pojednávaní, ktoré sa malo konať dňa 8.1.2020 bolo súdu prvej inštancie doručené dňa 2.1.2020, teda s dostatočným časovým predstihom, je nepochybné, že žalobca svoju neúčasť na predmetnom pojednávaní ospravedlnil včas. Bolo preto dôvodným pristúpiť ku skúmaniu naplnenia druhej z podmienok pre vydanie kontumačného rozsudku v neprospech žalobcu a to, či svoju neprítomnosť ospravedlnil vážnymi okolnosťami. Žalobca svoju neúčasť odôvodnil pracovnou zaneprázdnenosťou svojej právnej zástupkyne. S prihliadnutím na všetky okolnosti daného prípadu, najmä na to, že žalobca bol v priebehu celého prvoinštančného konania aktívny, riadne reagoval na výzvy súdu, predložil všetky jemu prístupné a súdom žiadané listinné dôkazy, svoju neúčasť na pojednávaní včas ospravedlnil za súčasného uplatnenia všetkých relevantných tvrdení a dôkazov žalobcom, keď žalobca výslovne súhlasil s prejednaním veci a rozhodnutím súdu bez jeho účasti na pojednávaní, odvolací súd posúdiac ospravedlnenie žalobcu v uvedenom kontexte okolností daného prípadu, mal za to, že žalobca ospravedlnil svoju neprítomnosť nielen včas, ale aj vážnymi okolnosťami. Odvolací súd zhodne s prvoinštančným je toho názoru, že nie je možné formalisticky aplikovať ust. § 278 CSP bez posudzovania okolností daného prípadu, pričom bolo potrebné prihliadnúť najmä na to, že neúčasť žalobcu nespôsobilá žiadne prieťahy v konaní, ani nebránila vecnému rozhodnutiu sporu. Bolo nevyhnutné prihliadnúť tiež na to, že účasť na pojednávaní je procesným právom, nie však procesnou povinnosťou strany, pričom samotný Civilný sporový poriadok počíta s uskutočnením pojednávania bez účasti strany, ako to vyplýva z ust. § 180 CSP. Neúčasťou žalobcu na danom pojednávaní teda rozhodne nedochádzalo k mareniu spravodlivosti z jeho strany a ani k prieťahom a preto nebolo ani dôvodným uplatnenie voči nemu sankcie v podobe vydania kontumačného rozsudku. Prvoinštančný súd preto postupoval správne, ak návrhu žalovaných na vydanie kontumačného rozsudku pre zmeškanie žalobcu nevyhovel.

43. V tejto súvislosti odvolací súd odkazuje tiež na ÚS SR sp. zn. I. ÚS 233/2019, v ktorom Ústavný súd uviedol, že formalistický výklad ustanovenia § 274 CSP, a to, že súd vždy za kumulatívneho splnenia v tomto ustanovení zakotvených zákonných podmienok rozsudkom pre zmeškanie „žalobe vyhovie“, skutočne nie je žiaduci, najmä, ak súdne konanie trvá dlhšiu dobu, vo veci sa uskutočnilo viac pojednávania, na ktoré sa žalovaný riadne dostavil, nebol v konaní nečinný a súd na návrh obidvoch strán vykonal rozsiahle dokazovanie. Podľa názoru ústavného súdu treba návrh na vydanie rozsudku pre zmeškanie a splnenie ďalších zákonných podmienok podľa § 274 CSP posudzovať vždy aj podľa okolností prejednávanej veci. Napriek kogentnosti ustanovenia § 274 CSP by pri čisto gramatickom výklade a lipnutí na formálnych znakoch vydanie rozsudku pre zmeškanie mohlo znamenať porušenie práva na spravodlivý proces, v neposlednom rade v tom, že pri takomto formalistickom postupe by bolo odopreté strane sporu možnosť podať riadny opravný prostriedok (odvolanie vo veci samej).

44. Ako ďalší odvolací argument je v odvolaní uplatnená námietka, že nedošlo k účinnosti mimoriadnej splatnosti úveru, že keďže listina o vyhlásení mimoriadnej splatnosti nebola riadne doručená žalovaným, keď títo jej doručovanie popreli. S touto námietkou žalovaných sa súd prvej inštancie vysporiadal v ods. 28 svojho rozsudku (ods. 6 tohto rozhodnutia). I s touto časťou odôvodnenia rozsudku prvoinštančného

súdu sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a v podrobnostiach na ňu odkazuje. Súd prvej inštancie správne poukázal na dojednanie zmluvných strán v čl. VII bod 7 predmetnej zmluvy, podľa ktorej všetky oznámenia veriteľa sa považujú za doručené aj dňom uplynutia úložnej doby zásielky na pošte (tzv. fikcia doručenia), pričom zásielka bola doručovaná žalovaným na adresu ich trvalého pobytu. Podľa v spise založeného, zásielky boli dňa 19.1.2016 uložené na pošte, žalobcovi sa vrátili dňa 11.2.2019 s poznámkou „zásielka neprevzatá v odbernej lehote“. Súd prvej inštancie v tejto súvislosti správne poukázal na to, že zásielka žalobcu obsahujúca výzvu na úhradu omeškaných splátok zo dňa 4.11.2015, spolu s upozornením na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti, bola obom žalovaným doručená osobne dňa 9.11.2015, čiže o možnosti vyhlásenia predčasnej splatnosti mali vedomosť. Iba na dôvažok odvolací súd dodáva nasledovné:

45. V zmysle § 111 ods. 1 CSP údaje v doručení sa považujú za pravdivé, ak nie je dokázaný opak. Doručenie je verejnou listinou.

46. Podľa § 205 CSP listiny vydané orgánmi verejnej moci v medziach ich právomoci, ako aj listiny, ktoré sú osobitným predpisom vyhlásené za verejné, potvrdzujú pravdivosť toho, čo sa v nich osvedčuje alebo potvrdzuje, ak nie je dokázaný opak.

47. Citované procesné ustanovenia dávajú súdnej doručení charakter verejnej listiny, pri ktorej platí vyvrátená právna domnienka jej pravdivosti, pokiaľ sa v konaní nepreukáže jej opak (§ 192 CSP). Opak pritom musí preukázať adresát zásielky. I podľa záverov NS SR vo veci 4 Cdo 240/2010, ak účastník/strana konania spochybňuje správnosť údajov uvedených na doručení, je povinná o tom súdu predložiť dôkaz a týmto spôsobom preukázať svoje tvrdenie.

48. Z v spise založených doručení ako verejných listín nesporne vyplýva, že žalobca doručoval každému zo žalovaných oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 14.1.2016 doporučené do vlastných rúk s tým, že podľa záznamu pošty na doručení zásielky boli uložené dňa 19.1.2016 a ako neprevzaté v odbernej lehote vrátené dňa 9.2.2016 (pričom žalobcovi došli dňa 11.2.2016). Podľa predmetných doručení ako verejných listín sa teda považuje za pravdivý údaj, že predmetná zásielka v deň doručenia nebola prevzatá žalovanými, avšak bola dňa 19.1.2016 uložená a teda jej doručovanie oznámené žalovaným, pričom v odbernej lehote prevzatá nebola. Pokiaľ žalovaní spochybňovali údaj na doručení o uložení zásielky bolo ich povinnosťou a na nich ležalo dôkazné bremeno preukázať svoje tvrdenie o opaku. Keďže sa tak nestalo, platí to, čo vyplýva z doručení ako verejných listín. Vzhľadom na uvedené nebolo teda povinnosťou žalobcu preukázať, že pošta doručila do poštovej schránky žalovaným oznámenie o uložení poštových zásielok s oznámením o mimoriadnej splatnosti úveru, ako sa to nesprávne tvrdí v podanom odvolaní. Naopak, ak žalovaní tvrdili opak toho, čo podľa vyššie uvedeného vyplývalo doručení ako verejnej listiny, dôkazné bremeno preukázať tento opak spočívalo na nich. Žalovaní ale opak v konaní ničím nepreukázali a neunesli tak svoje dôkazné bremeno. Bolo preto potrebné vychádzať z toho, že oznámenie o vyhlásení o mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 14.1.2016 bolo v súlade s dojednaním v zmluve o medziúvere a stavebnom úvere v bode VII.7 obom žalovaným riadne doručené a nadobudlo teda právne účinky. V dotknutom ustanovení zmluvy v znení „Všetky oznámenia veriteľa sa považujú za doručené aj dňom uplynutia úložnej doby zásielky na pošte, po oznámení na adrese uvedenej v tejto zmluve alebo pri zmene adresy na dodatočne klientmi písomne oznámenú adresu pre doručovanie“, odvolací súd aj s odkazom vyššie uvedené, nevidel žiadnu neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle § 53 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, jednostrannú nevýhodnosť pre žalovaných, ako sa to uvádza v odvolaní.

49. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu, po vyčerpaní relevantných odvolacích dôvodov uplatnených v odvolaní, potom odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v znení jeho opravného uznesenia, vo vyhovujúcom výroku I. v spojení so závislým a vecne správnym výrokom III. o náhrade trov prvoinštančného konania (§ 379 písm. a) CSP), vo vzťahu iba k žalovanému 1, ako vo výroku vecne správny, s použitím § 387 ods. 1 a 2 CSP, potvrdil.

50. V zmysle § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa ods. 2 ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

51. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, podľa ods. 2 o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

52. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie. Podľa ods. 2 ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie.

53. V odvolacom konaní plne úspešnému žalobcovi vo vzťahu k žalovanému 2 vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania v zmysle citovaných ustanovení. Odvolací súd preto žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému 1 v plnom rozsahu.

54. Pokiaľ ide o konanie v rozsahu smerujúcom voči žalovanej 1, v ktorej časti muselo byť s poukazom na vyššie uvedené zastavené, o nároku na náhradu trov konania bolo rozhodnuté postupom podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 256 ods. 1 a s analogickým použitím § 255 ods. 2 CSP, vychádzajúc zo situácie, že zákonným dôvodom zastavenia konania voči žalovanej 1 bola objektívna skutočnosť, vyhlásenie konkurzu na jej majetok ako zákonný dôvod zastavenia konania, ku ktorej právnej skutočnosti došlo až v prebiehajúcom odvolacom konaní, čím potom žiadnej zo strán sporu z procesného hľadiska nemožno pričítať zavinenie na zastavení konania, preto ani žiadna zo strán sporu nemôže mať právo na náhradu trov konania.

55. Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).